

EL TEMPS

DIRECCIÓ, ADMINISTRACIÓ, PUBLICITAT I VENDES: Avda. del Baró de Càrcer, 40, 13. 46001 València. Telèfon: (96) 352 48 69. Fax: (96) 352 09 83.

REDACCIÓ DE BARCELONA: Carrer de Casanova, 46, 4-2. 08011 Barcelona. Telèfon: (93) 451 03 75 i 323 00 71. Fax: (93) 323 35 41.

REDACCIÓ DE MALLORCA: Plaça del Mercat, 4, 4rt, B. 07001 Palma de Mallorca. Telèfon i Fax: (971) 72 07 63.

EDITA: Edicions del País Valencià, SA.
EDITOR: Eliseu Climent.

DIRECTORA: Assumpció Maresma.

CAP DE REDACCIÓ: Joan Vila i Triadú.

REDACCIÓ DE VALÈNCIA: Miquel Albero-la, Vicent Lafora, Joan Morales, Ignasi Pellicer, Jordi Sebastià, Rafa Gil (*Fotògraf*) i Lola Carrasco (*Secretària de redacció*).

REDACCIÓ DE BARCELONA: Oriol Malló, Pere Martí, Eduard Voltas i Mercè Montoliu (*Secretària de redacció*).

REDACCIÓ DE PALMA: Miquel Payeras.

CORRESPONSALS: Francesc Robert (Andorra), Pere Codonyan (Perpinyà).

RUBRIQUES: Jordi Ballo, Ramon Barnils, Pere Calders, Fabià Estapé, Vicent Parçal, J. J. Pérez Benlloch, Ferran Torrent.

COL·LABORADORS: E. Aguilera, J. Alandes, S. Alcalà, A. Alfaro, F. M. Anton, L. Bonada, F. Bueno, F. de P. Burguera, X. Bussé, J. A. Benach, F. Caballero, R. de la Calle, A. Castel, E. T. Climent, J. Comellas, A. Cort, S. Cucurella, M. Domínguez, X. Duran, M. Ferrando, L. Ferri, V. Franch, X. Fuster, C. Gàmez, J. L. Guarnier, D. P. Grau, A. Guasch, J. M. Jativa, J. M. Lluoró, J. Marí, X. Minguéz, J. F. Mira, J. Morell, J. M. Oleaque, M. Ollé, T. Picazo, M. Porta Perales, P. Quintana, A. Reig, J. Reus, M. Serra, J. L. Sirera, M. Soler, M. Vicent, E. Vizcarra.

COL·LABORADORS GRÀFICS: S. Llosà, D. Orrit i C. Puértolas.

ARXIU: Jesús Prats (Fotografia), Rosa Serrano (Documentació).

PUBLICITAT I PROMOCIÓ: Franal, Associats. València, Tel. (96) 351 05 80. Barcelona, Tel. (93) 451 03 75. Mallorca, Tel. (971) 72 07 63.

SUBSCRIPCIONS: Xelo Tortosa.

PRODUCCIÓ: Josep Agustí i Jern Cabanes (Correcció lingüística), Lina Casanovas (Maquetació), Rosanna Puchades (Textos).

DISSENY DE PORTADA I GRÀFICS: Víctor Navarro.

TRACTAMENT ELECTRÒNIC D'IMATGES: Eina Edicions, SL.

FOTOMECÀNICA: Anón.

IMPRESSIÓ: Rivadeneyra, SA.

DIPÒSIT LEGAL: V-853-1984.

Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap mitjà, ja siga mecànic, fotoquímica, electroòptica, magnètica, de fotocòpia, o qualsevol altre, sense permís de l'editor.

10 anys de normalitat

Des del primer dia d'emissió, Televisió de Catalunya ha marcat la diferència. Es pot dir, sense caure en el cofoisme, que TV3 va capgirar moltes coses. Acollint-se a l'Estatut va llançar-se a les ones hertzianes sense filar massa prim amb l'estricta monopoli de Ràdio Televisió Espanyola. Aquells primers anys TV3 es movia als estranys llims de la *alegalitat*, un concepte que no va ser sinònim de marginalitat ni de folklorisme. Tot el contrari. De bon principi, els homes i les dones de TV3 van decidir saltar-se tots els límits de la desídia, l'encarcament i la mandra. El 1984, amb l'inici de les seues emissions regulars, van practicar l'ambició més simple, i més perillosa, exercir de televisió nacional. A totes. Perquè, a TV3, volien ser ambiciosos. Volien inventar-se un model nou; arriscat, competitiu, arrelat i, si molt convenia, insolent. Treballaven dins d'una caixa de sorpreses que havia de servir els mil interessos d'una societat i un país que va creure en la seua televisió. Però, pels qui la feien, es tractava d'una aposta vital. Si queien, no hi hauria xarxa.

Deu anys després, ja es poden analitzar resultats. Fer balanç de l'estat de comptes entre un país i la seua televisió pública. Una primera sentència és inevitable: Aquest era un projecte que s'havia de fer. Ha estat el resultat d'una voluntat política lúcida i d'una colla de professionals que sabien el que es feien i per què ho feien.

Deu anys són pocs per a la història. TV3 és present. La solidesa d'un passat compacte no ha de servir per a exercitar la nostàlgia auto-complaent. No cal enyorar uns temps gloriosos que ja no tornaran perquè, al cap i a la fi, només fa deu anys. Els traços del futur no estan —no han d'estar— llastrats per la deformació del passat. Commemorar els 10 anys de la Televisió de Catalunya té sentit només si es reafirma la clau, sempre decisiva, de la seua personalitat: Una manera de fer que ha generat una notable imatge corporativa. Encara avui,

la mirada de TV3, quan és honesta i treballada, és diferent a la de la resta de canals, públics i privats, que poblen les antenes catalanes. Des dels informatius de TV3 —que amb els *Telenotícies* i els *30 minuts*— han generat fidelitat compulsiva fins a *Dallas*, o tota la línia de reposició de vells telefilms americans. Des de l'avantguardisme d'*Arsenal* fins als mediàtics programes del comunicador més natural de la casa, Joaquim Maria Puyal. Del *Com a Casa a la Granja*. Del *Sputnik al Club Súper 3*. Hi ha tot un univers d'imatges que sorgeix, només, de la inventiva de TV3. Es difícil definir-ho

però aquest és l'esperit que dona entitat a aquesta celebració. L'eclecticisme, la flexibilitat per a combinar audiències, o la sàvia combinació d'avantguarda i classicisme fan de TV3 un sòlid trencaclosques. Confiar en els equips de la casa i refer els vincles d'entusiasme són feina, constant i necessària, en una televisió que sap que l'única aposta possible és la de sempre. A totes. I, en aquest anar a totes, TV3 sembla haver recuperat els grans projectes. *Arnau, els dies secrets*, pot ser-ne un exemple d'ací a pocs dies. Com també pot ser-ho, que la cobertura informativa del País Valencià i les Illes done un pas més endavant. Les audiències d'aquests territoris, que han desafiat tot els obstacles que se li han posat i se li posen al davant per a poder ser fidels a la seua televisió, s'ho han guanyat a pols.

Només dir: *Enhorabona!* Aquests 10 anys de Televisió de Catalunya han construït un país diferent, com també, ho han fet les emissores de la Generalitat. Un país diferent, que té sobretot instruments de futur.

